

12.07.2022 г. / 11:41:38

Родолюбие

ЗВЕРСТВАТА НА ЕДИН ОТ ЮДЕЙСКИТЕ БАЩИ НА МАКЕДОНИЗМА НАД БЪЛГАРИТЕ

Лев Главинчев е македонски **ЕВРЕИН**, член на БКП от 1941 година; полковник от ДС, криминален затворник преди септемврийския преврат, съден за убийство, комунистически касапин садист, избил със своята „ударна“ партизанска група около 250 човека от софийската интелигенция веднага след 09.09.1944г.

„Специалитета“ му е бил счупване на черепа на жертвата с чук и заколване с права лопата. Главинчев е избил собственоръчно десетки дейци на старото ВМРО; Виновен е за смъртта на хиляди българи.

ПРОПАГАНДИРА ИДЕИТЕ НА МАКЕДОНИЗМА и на Балканската федерация. Посещава Скопие във връзка с въвеждане на така наречената КУЛТУРНА АВТОНОМИЯ В ПИРИНСКО!

Много хора са арестувани по поръчка на УДБА (Югославското управление за държавна безопасност), като набелязаните са задържани и екстрадирани в Югославия. В съдебния процес против изтъкнати дейци на ВМРО през август 1946 г. в София, главният прокурорски свидетел е Лев Главинчев. Той е и човекът, който ръководи изравнянето на костите на цар Борис III от Рилския манастир. Главинчев се познава лично с Георги Димитров, а Антон Югов е кум на първата му сватба. Арестува Райко Алексиев и го измъчва преди смъртта му. Твърди се, че лично е убил членовете на регентския съвет принц Кирил Преславски, професор Богдан Филов и генерал Никола Михов, както и професор Александър Станишев и десетки осъдени от Народния съд. Именно Главинчев издава нареждането и за убийството на Димитър Талев. Лев Главинчев умира от рак на 20 август 1970 г. в страшни мъки. На погребението му, неговият брат Павел Главинчев заявява: "Моят брат уби 226-ма македонски фашисти" (разбирай българи патриоти-активисти на крилото на Ванче Михайлов - б.р.)."

Публикуваме и откровения разказ на един от помощниците на **Лев Главинчев**. Спомените обрисуват случващото се в България през

първите седмици след 9 септември 1944 г. Неговите думи са достатъчно красноречиви и не изискват допълнителен коментар.

„... В началото арестувахме само офицери, министри, бивши управници, търговци – изобщо богати хора. Министър на МВР беше Антон Югов, **партизаните станаха началници, политзатворниците – също, а криминалните станахме обикновени „гвардейци“**. Главният щаб на „гвардията“ бе хотел „Славянска беседа“ – бивш щаб на германските войски. **Аз бях пряко подчинен на Лев Главинчев, един от най-жестоките убийци по онова време**. Отделът, ръководен от него, беше от 29 души, които се разделяха на групи от двама или трима, като при акция за арестуване вземаха и войници от дадените за охрана на военното министерство. Освен със „Славянска беседа“ „гвардията“ разполагаше и с „Дома на слепите“, затвора, ареста на Съдебната палата, сградата на „Московска“ № 5, както и някои други сгради, една от които на улица „Княз Александър I“ – по-късно тя стана банка.

Още на 9 септември към обяд докараха двама от регентите – принц Кирил и генерал Михов. Докараха ги лека кола, а ги откараха към затвора с жандармерийски черен автобус с дълги седалки от стена до стена. Пак **в „Славянска беседа“ доведоха генерал Петър Цанков, началник на Школата за запасни офицери (ШЗО). Наши „гвардейци“ го убиха с чук в главата и хвърлиха трупа му от петия етаж – уж се е самоубил. Бяха убити и други хора, имената не им помня, а и никой не ми ги е казвал**. „Гвардейците“ ходехме на различни адреси, арестувахме хора, ала **имаше случаи, ако в къщата, дето извършвахме ареста, нямаше други и ако беше вечер, да убиваме арестуваните още там. Убиването ставаше с чук или заколване с права лопата**.

Още на втория ден се отвратих от себе си. Като се върнехме в „Славянска беседа“, където спяхме, пиехме ракия, вино, коняк и се напивахме; но **страшните картини от убийствата, извършени от нас, не изчезваха. Не знаях**

дотогава колко души съм убил - аз или общо нашата „ударна група“, ръководена от Лев Главинчев. Освен нашата имаше още десетина „ударни групи. Когато отивахме да арестуваме, правехме обиск намерехме ли ценни неща - злато, диаманти, украшения, пари, пълнихме първо джобовете; след това се правеше протокол за останалото, което не беше в нашите джобове. Арестуваният обикновено не протестираше. Но ако протестира, го убиваме. Имаше такъв случай - човекът беше много богат, живееше на площад „Славейков“ и улица „Солунска“. От касата извадихме над 20 килограма злато, диаманти, златни часовници, пръстени, пари. Жена му започна да вика: „Грабители, разбойници!“. Главинчев я застреля, а след като видя, че човекът мълчи, свалил глава над гърдите, написа протокол, в който отбеляза, че е намерил 10 милиона лева, е те бяха много повече, и не вписа нищо друго, накара човека да го подпише и го застреля. После си напълнихме джобовете - кой колкото може да вземе. Главинчев сложи останалото в едно куфарче, а пък 10-те милиона отброи и постави в пакет, който даде на Коце Испанеца да ги предаде в Дирекцията на милицията. След това заключихме апартамента и си излязохме. Едва късно вечерта са изнесли труповете.

Оковани български офицери...в
собствената си страна...1944 г.

**Арестувахме хора
навсякъде - в София, в
Банкя, в Бояна, в
провинцията. Може би
от всеки 10 души
убивахме по 6 или 7.**
Някъде през ноември
1944 г. ни пратиха на
фронта **да арестуваме
офицери ...**“

Източник: „История на БКП 1919-1989“, Никола Алтънков,
издателство „Факел“.

*Будители предупреждават, че самите източници често
подвеждат към „алтернатива“, която е контролирана от
същите богоборци иудеи (да си спомним написаното в
техните протоколи: „теза-антитеза-синтеза“).*

ОЩЕ ПО ТЕМАТА:

ЧУЖДАТА ВЛАСТ В БЪЛГАРИЯ

**Девети септември 1944г. е една от най-черните дати в
нашата история**

ПРОГРАМА ЗА ИЗТРЕБВАНЕ НА БЪЛГАРСКИЯ НАРОД

Театърът на антихриста